

KOŘENOVSKÝ ZPRAVODAJ

září 2018

cena 4,-Kč

SPOLEČENSKÁ KRONIKA OBCE

*****

GRATULACE

V měsíci říjnu a listopadu své jubileum slaví :

LACINA Oldřich, MAIOVÁ Markéta, ŠOURKOVÁ Božena,
MAYOVÁ Jiřinka, SCHOVÁNKOVÁ Libuše, STRNAD Stanislav,
ULLMANNOVÁ Karin, KRAANOVÁ Miroslava

*Jubilanti, kteří si nepřejí být na stránkách Kořenovského
zpravodaje zveřejněni, prosíme, aby se ozvali osobně či telefonicky
- OÚ Kořenov (tel.č. 483399035)*

ÚMRTÍ

Bohužel život přináší i chvíle smutku. V poslední době jsme se rozloučili s našimi spoluobčany :

Tachovská Dana
Nesvadbová Zdeňka

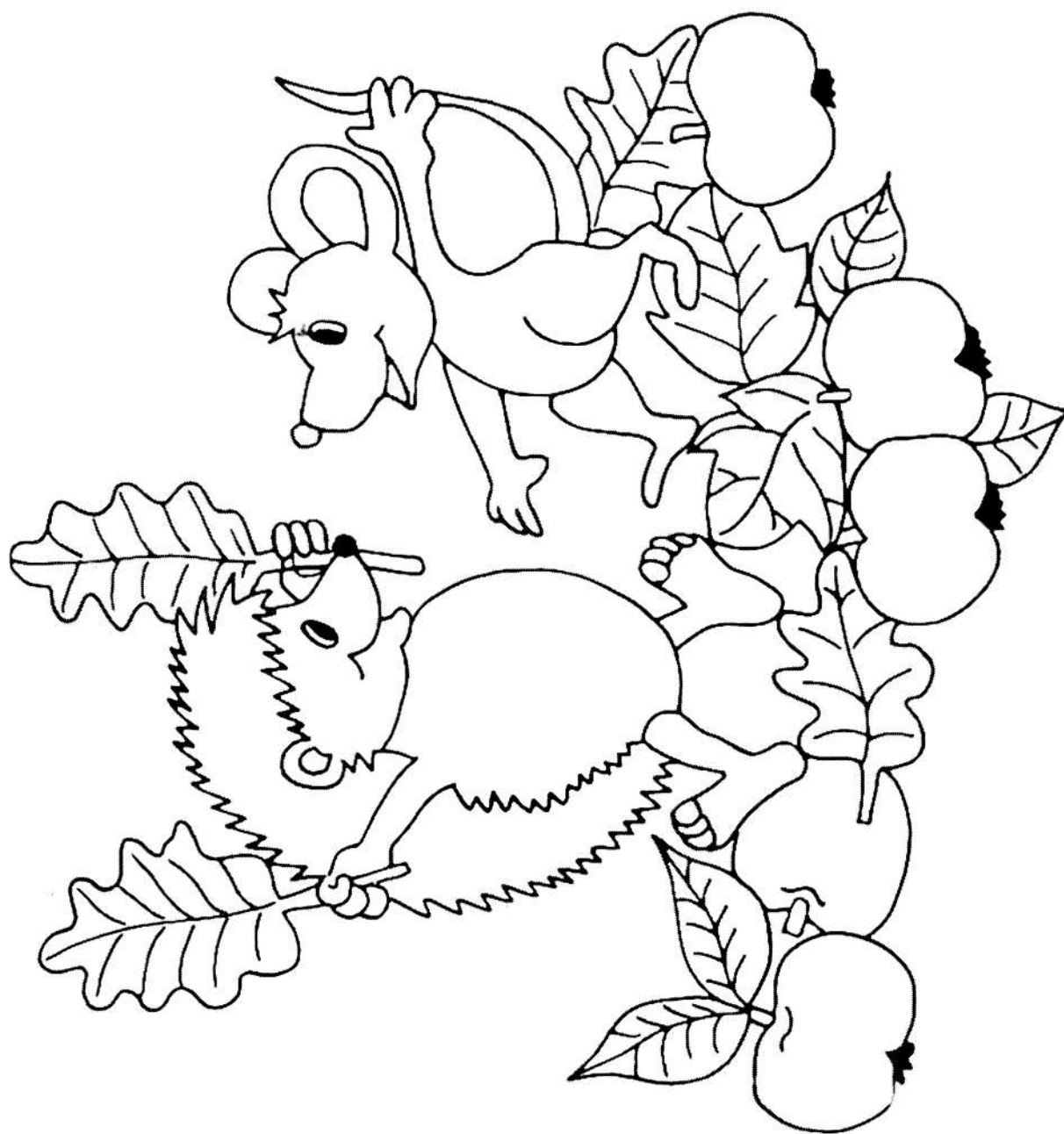
NAROZENÍ

sl. Macháčková a p. Háčka	dcera Markéta
sl. Slavíková-Filipová	dcera Ema
sl. Gaborová	syn Gabriel
p. Vondrová a p. Vondra	dcera Eliška
sl. Fišerová a p. Jurco	syn Jiří
p. Jahodová a p. Jahoda	dcera Veronika

Rodičům přejeme hodně úspěchů při výchově

... pro naše nejmenší čtenáře.....

Místní komunikace

Také v letošním roce probíhala rekonstrukce dalších místních komunikací. Asfaltový povrch dostala cesta od Raisových směrem na Jizerku na Polubném. Dále byl opraven nájezd před mostem u objektu Huť, byl položen asfalt na spodní část komunikace v Dolních Příchovicích u paní Jónové a provedena oprava asfaltovým prostřikem na místní komunikaci U Čápa v Příchovicích.

Příští rok by se měla zrekonstruovat stejným způsobem střední část komunikace vedoucí kolem vleku v Polubném (spodní a horní část je již hotova) a komunikace k Čistírně odpadních vod v Příchovicích.

Šetření vodou

Také naši obec letos citelně zasáhlo sucho, které bylo víceméně na celém území České republiky. Byl dokonce krizový týden, kdy hrozilo, že dojde voda ve vodovodu Cutisin. Provedli jsme opatření, která tomu naštěstí zabránila, ale vyplývá z toho jedno. Ani oblast pod Štěpánkou, která byla na vodu vždy bohatá, není nevyčerpatelná, proto apelují na všechny občany, aby začali s vodou opravdu s rozvahou hospodařit, aby se do budoucna předešlo krizovým scénářům

Hasiči Příchovice

Po letních prázdninách začala opět soutěžní družstva přípravu na podzimní sezónu a již se zúčastnila i několika soutěží.

Hřbitov Polubný

Také v letošním roce pokračuje oprava hřbitovní zdi na hřbitově v Polubném. Opravu provádí firma CARELA. S dokončením opravy obvodové zdi hřbitova se počítá nejpozději v roce 2020.

Hřbitov Příchovice

Na hřbitově v Příchovicích probíhá oprava vstupní brány. Byly kompletně rozebrány a znovu postaveny (na nové základy a do „váhy“) sloupy, na kterých je brána osazena. Bránu samotnou, která je mimochodem unikátní v tom, že se jedná

o odlitek, opravuje p. Boudík – skvělý zámečnick, který se v minulosti podílel i na opravě rozhledny Štěpánka. Po opískování a natření brány bude tato osazena na nové panty, které zámečnick vyrobí a poté by brána měla sloužit další dlouhá léta svému účelu. Hlavně by měla jít, na rozdíl od současného stavu, snadno otvírat.

Výlet pro seniory

Ve čtvrtek 6.9.2018 se uskutečnil výlet pro seniory do Senátu na pozvání senátora p. Jaroslava Zemana. Byla uskutečněna prohlídka Valdštejského paláce. A poté prostor samotného Senátu. Na závěr jsme se zastavili v oblíbené hospůdce V Chaloupkách ve Svijanském Újezdu, kde byl oběd a poté posezení s hudbou Honzy Bukovjana. Zhodnocení nechám na samotných seniorech, ale dle ohlasů se akce vydařila.

Úprava parku na Horním Polubném

Úprava parku jde do finále. V nejbližší době budou dokončeny obruby nových cest. Poté bude osazen živý plot. Celý park by měl být hotov do konce října.

Proškolení řidičů seniorů

V sobotu 8.září proběhlo pro zájemce proškolení řidičů – seniorů. Akce splnila svůj účel. Přítomní senioři si pochvalovali, že si osvěžili znalosti z dopravních předpisů a projevíli zájem akci v budoucnu opakovat. Určitě toto, při dostatečném počtu zájemců, zařídíme.

Zprávy a zprávičky pro Vás

ve spolupráci se starostou

připravil Stanislav Pelc

Větší investice obce v období 2014 - 2018 :

Komunikace (nový asfaltový povrch) :

Kořenov Zvonek – Příchovice
Kořenov U Hutě
Kořenov cesta k hotelu Vyhlička
Kořenov – oprava cesty ke Zvonici
Kořenov cesta k Dukátovi
Rejdice oprava cesty k Friedrichovi
Dolní Rejdice u paní Jónové
Polubný DPS – Reichelovi
Polubný Reichelovi – Čížek
Polubný U Smrku
Polubný U Hejnů
Polubný kostel – Neumannovi
Příchovice oprava cesty Neumann – Havlík
Příchovice – náměstí
Příchovice – hotel v Nebi
Příchovice U Čápa
Celkem obecní komunikace 6,2 mil. Kč

Revitalizace parku na Polubném
Celkem 1,1 mil. Kč

Nákup příkopového ramena Unimog
Celkem 0,8 mil. Kč

Opravy ZŠ a MŠ
Celkem 1.6 mil. Kč

Úprava venkovních prostor Obecní úřad
Celkem 1.3 mil. Kč

Údržba a opravy bytového fondu
Celkem 0,6 mil. Kč

Nová střecha na budově DPS
Celkem 0,5 mil. Kč

Splátka úvěru za kanalizaci a ČOV
Celkem 6 mil. Kč

Celkem vše 18,1 mil. Kč

Stav účtu říjen 2014 – 8,3 mil. Kč
Stav účtu září 2018 – 21,8 mil. Kč

Ušetřeno celkem 13,5 mil. Kč. Toto jsou volné finanční prostředky obce použitelné v dalších letech na investice.

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE KOŘENOV A DO SENÁTU PARLAMENTU ČR

Ve dnech 5. a 6. října 2018 se budou konat volby do zastupitelstva obce Kořenov společně s volbami do Senátu Parlamentu ČR. Volební místnosti zůstávají stejné –

okrsek č. 1 - budova nádraží ČD , Kořenov čp. 801

okrsek č. 2 - budova obecního úřadu, Kořenov čp. 480

okrsek č. 3 - společenský dům Velimka, Příchovice čp. 522

V pátek 5. října 2018 se otevřou volební místnosti ve 14,00 hodin a uzavřou ve 22,00 hodin.

V sobotu 6. října 2018 se volební místnosti otevřou v 8,00 hodin a uzavřou ve 14,00 hodin.

V případě konání II. kola voleb do Senátu Parlamentu ČR se otevřou stejné volební místnosti ve dnech 12. a 13. října 2018.

Voličské průkazy pro volby do zastupitelstva obce se nevydávají.

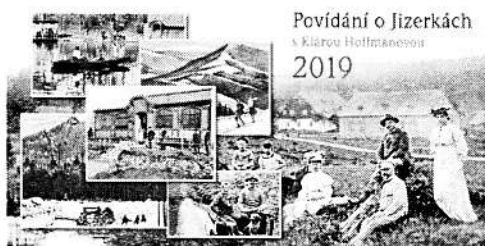
Voličské průkazy pro volby do Senátu Parlamentu ČR se vydávají, avšak volit můžete pouze ve volebním obvodu č. 35.

****

Na pokladně OÚ jsou opět v prodeji stolní kalendáře nakladatelství BUK na rok 2019

Povídání o Jizerkách a Klárou Hoffmanovou 88,-Kč

Jizerky 2019 58,-Kč

MASÁŽE a PEDIKÚRA

Sylva Hojsáková

Dolní Rokytnice 493

512 44 Rokytnice nad Jizerou

Tel.: +420 603 217 329

Web: www.rokytnice.com/hojsakova

E-mail: hojsakova@seznam.cz

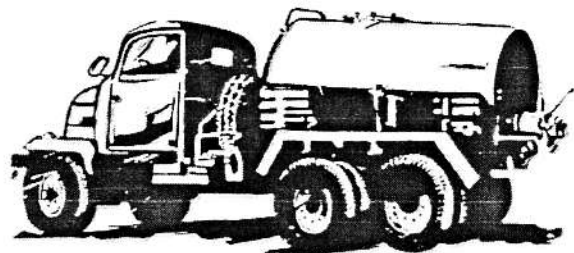
Masáže • klasická • baňková • lávovými kameny • Breussova • čokoládová se zábalem
• indická masáž hlavy • Dornova metoda • moxování • čínská masáž Tuina I.
• rašelinové zábaly/záda, kolena, ramena / Pedikúra • mokrá i suchá

***

ODVOZ A LIKVIDACE FEKÁLIÍ

ŠTĚPKOVÁNÍ VĚTVÍ

MULČOVÁNÍ TRÁVY

tel.: 777 822 890

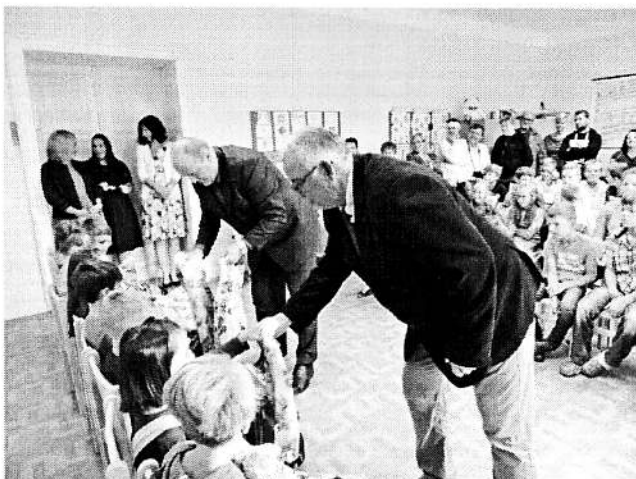
Ze života kořenovské školy ve fotografiích LVIII

Prázdniny utekly jako voda a školní rok začíná...

3. září 2018 jsme nově uvítali v budově kořenovské školy devět prvňáčků. Za mohutné účasti rodičů je přivítal i starosta a místostarosta Kořenova. Ti je obdarovali drobnými dárky a dále dostali na památku zvonečky v podobě lišáků a panenek. Starší spolužáci jim předali kytičku slunečnice, lemovanou drobnými astrami. Tak ať jim slunečnice rozzáří pobyt v naší škole!

Desátým prvňáčkem naší školy je Jeroným Doležal, který do 1.třídy nastoupil v Polsku.

Od prvního týdne školního roku si žáci užívali plavání v bazénu v Jablonci nad Nisou. Je vidět, že se vody nebojí a pro plavání jsou přímo stvořeni.

Ne, nebojte, halloween tu ještě není, ale je nutné se včas připravit. Tak nejprve vyložit dýně z auta a pak nastane umělecké vyřezávání a vydlabávání. A víte, že to nemůže být jen obyčejná dýně? Tato odrůda je přímo určená pro vydlabávání a speciálně pro naši školu je vypěstovaná v nedaleké Světlé.

V září se také naplno rozjíždí sportovní klání O pohár běžce Tanvaldu. V letošním roce se prvního závodu poprvé zúčastnilo i deset dětí z mateřské školy, které za doprovodu paní Renaty Doležalové získaly hned tři medailová místa. Výborný start! Gratulujeme!

Naši školáci mají na kolbišti zkušenosti. Přespolního běhu se zúčastnilo 15 závodníků, kteří hned při prvním závodu získali sedm medailí. Za krásného počasí přišla závodníky podpořit řada rodičů a nadšenců. Ti vytvořili úžasnou atmosféru. Tak si budeme přát, ať se takto vydaří i další závody!

Mgr. Lenka Lipská, ředitelka školy

Poděkování celému učitelskému sboru ZŠ Kořenov

Události kolem začátku školního roku ve mně vzbudily neočekávané pocity. O to spíš, že můj starší syn Matyáš po 5 letech opouštěl kořenovskou základní školu a nastupoval do sportovní třídy na ZŠ sportovní Tanvald. Až v té chvíli jsme si uvědomila ten zásadní rozdíl mezi naší „vesnickou“ malotřídkou a klasickou školou ve městě. Myslím, že paní ředitelka kořenovské školy Mgr. Lenka Lipská by mohla vyprávět, jaké perné chvíle si se mnou zažila při rozhodování, zda svého syna svěřím ke vzdělávání do školy, kde jsou v jedné třídě spojené i 3 ročníky najednou ☺ Chtěla jsem vidět jak probíhá výuka v takové třídě, kde je najednou probírána látka např. 3., 4. a 5. třídy. Já osobně jsem tuto vlastní zkušenost neměla, a možná proto jsem z toho měla velké obavy.

Nicméně po měsících zvažování, co bude pro mého syna lepší, jsem se rozhodla, že bude navštěvovat kořenovskou školu. S napětím jsem očekávala, co se bude dít. K mému velkému překvapení se nedělo nic zvláštního. Matyáš školu zvládal výborně a v 1. třídě chodil se znalostmi, které probíraly děti v 2. třídě. A naopak, když mu něco uniklo z nižšího ročníku, měl ještě jednu šanci si látku zopakovat.

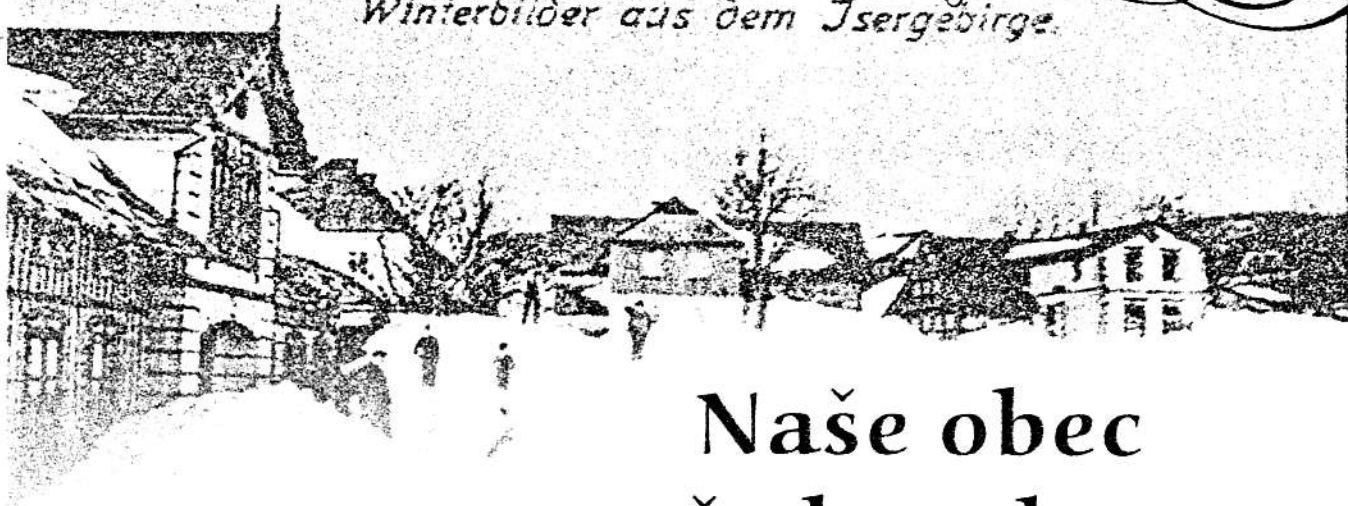
Nejen to, ale i příjemné prostředí školy, zázemí, osobní a vždy vstřícný přístup, „rodinná“ atmosféra, která ve škole panuje, přispěla k tomu, že jsme se s touto školou a celým učitelským sborem loučili doslova se slzou v oku. Matyáš sám říkal, že se mu po této škole bude opravdu stýskat!!

Chtěla bych tedy touto cestou poděkovat za těch 5 let školní docházky nejen paní ředitelce Mgr. Lence Lipské, ale i ostatním vyučujícím, paní družinářce Šenekelové, paní kuchařce i paní, která dbá na pořádek ve škole. Ti všichni svou práci dělají srdcem a je to znát nejen na dětech, ale i celkovému přístupu.

Pokud někdo bude váhat stejně jako já, pak opravdu nemějte obavy. Svěřte své děti kořenovské škole, kde mají své kamarády, které znají už od školky a je jim dopřán čas, prožít svých prvních 5 let školní docházky v klidném a vstřícném prostředí.

Renata Poláková

Winterbilder aus dem Jsergebirge.

Naše obec před sto lety, stejná místa, jiné světy

Vážení návštěvníci, milí sousedé.

dřív než se rozhlednete do kraje, můžete se zasnít a vydat se na výlet blízkým okolím proti proudu času. Historické pohlednice Příchovic, Polubného, Jizerky, Rejdic a Kořenova vám přiblíží minulé století. A to díky obsáhlé sbírce pana Mandlíka, dlouholetého chalupáře z Polubného, který svou krásnou sbírku nabídl muzeu. S popisky pak pomohl pamětník, manželé Mayovi z Příchovic, kterým patří rovněž dík.

Pojďte se na chvíli projt tou dávnou krajinou, kde na každém kopci jsou slyšet klapající mlynky jako vodní telegraf se zpravou pro pocesně, že voda k osvěžení je na dosah. Z lesů se ozývají sekery, ruční pily a réhtami konů, svážených pokácených stromů. Dřevo, toho bylo vždycky třeba udělat na zimu dost. V zimě dřevaři polena naložili na saně rohačky a po sněhu to pěkně klouzalo k domům. Práce to byla poctivá a nesnadná. Na horách žili většinou lidé houževnatí a odolní, a to nejen kvůli povětrnostním podmínkám.

Téměř v každé chalupě bylo v chvilku nějaké to zvíře, koza, ovce, slupky, které horalům zabezpečily určitou sobestačnost. Na jaře se musely louky pečlivě uhrabat a do kosů a nůši bylo třeba sesbírat kameny, které se sypaly na jedno místo, můstunim zvané hrobka. Mezi haldou kamení se pohřbilo sem tam i nějaké pomlacené nádobí a střepy. Louky se kosily dvakrát ročně, susilo se seno i otava, aby zvířata měla přes zimu co žrát. A na podzim, to všude zavoněl kour z ohničků z bramborových natí. Brambory a zelí byly jistotou pro přečkání dlouhých měsíců zimy.

Ze zasloužené úrody, která tady mezi kopci nebyla tak bohatá jako v kraji, se zpracoval každý rybíz, ořech i jablčko. Ale také borůvky a houby, na které jsou zdejší lesy štědré. Velmi rozšířeny byl také sběr léčivých bylin, protože k doktorům se muselo daleko. Lidské i zvířecí neduhy se proto léčily většinou svépomocí, podobnými bylinami a načínky – léčivými obklady.

Zdraví a léčení bylo s těmito končninami spojováno odedávna. Avšak jen málokdo si dnes vzpomene na zašlou stavu Lázní Kořenov, které se specializovaly na léčbu pohybového aparátu. K léčbě byly využívány jak zdejší léčivé prameny, tak rašelina z kořenovských luk. Největšímu věhlasu se lázně těšily od 19. století po období první republiky.

Čerstvé povětrí panující na Příchovicích lákalo k rekreaci i k výletům. Pokochat se vyhledem do kraje z kopců, z vyhládek i z té skvostné rohanovské rozhledny, pojmenované po arcivévodovi Štěpanovi. V zimě pak pěšky, se saněmi či na lyžích, pro potěšení a radost z hojné sněhové nadílky. Vždyť ještě před půl stoletím si lidé u vchodových dveří domu vyhrabávali sněhový tunel. Takto vydatně zde byly zimy.

Pojďme ještě chvíli putovat dál touto drsnou, avšak půvabnou krajinou, podél domů a horských chalup. Před sto lety, za dlouhých zimních večerů byste za blikajícími okny světnic mohli zaslechnout třeba tkalcovský stav, zvuk hoblíku, kladívka tukaného do dřeva nebo chrastění přebíraných a navlékaných korálků a perlicek. Za prací se muselo pěšky do údolí, proto se vyrábělo snad v každé druhe chalupě. A ze všech těchto domků rozsetých po samotách a stráních se ozýval dětský smích, pláč a štěbetání.

Ani skromné podmínky lidem nebránily, aby měli čtyři a více dětí. Však ty, co povyroستly, se tak nějak samozřejmě postaraly o ty mladší. Děti vyrůstající zde, na pomezí Jizerských hor a Krkonoš, uměly německy i trochu česky nebo obráceně, to podle toho, v které rodině se narodily.

Národnost se tady až do konce 2. světové války v převážně německých obcích příliš neresčila. Němci tu žili od pradávna s Čechy jako dobří sousedé, kteří si pomáhali na poli i v díle. A protože srdce se dá těžko poroučet, obvyklá byla i smíšená německo-česka manželství. Rozdílů lidí víc obohacovaly, než rozdělávaly. Každý uměl něco jiného. Společně pečovali o zděděnou půdu i majetky a žili svými starostmi a radostmi.

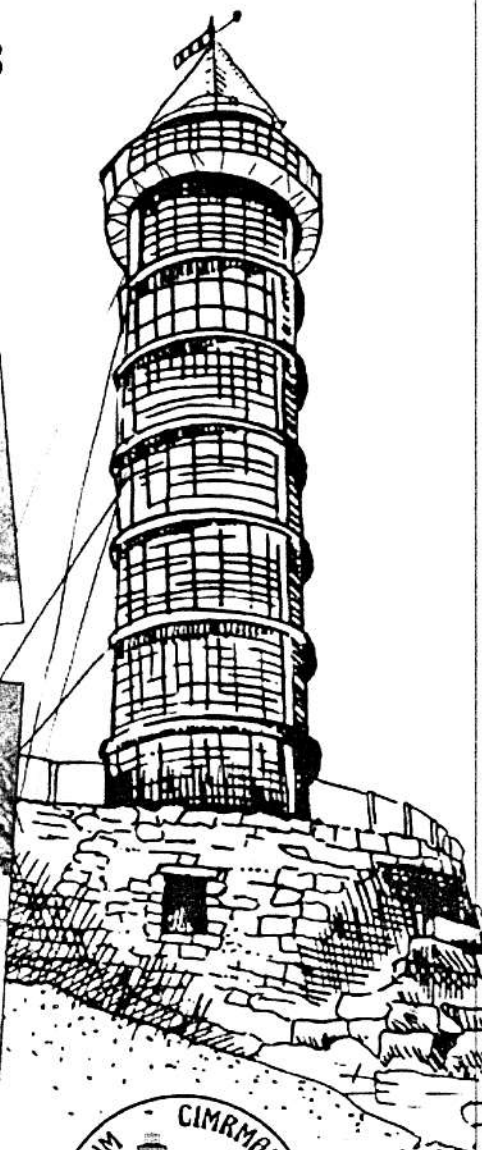
Ke stoletému výročí republiky
pořádá Areal U Čapa,
Příchovice čp. 1,
www.ucapa.eu

Naše obec před sto lety, stejná místa, jiné světy

Zahájení dne 28. 9. 2018

Otevřeno denně 10–17 hod.

Výstava je instalována na schodišti
a ochozu Majáku Járy Cimrmana.
Ke stoletému výročí republiky pořádá
Areál U Čápa, Prácheň čp. 1.
www.ucapa.eu

Místní obyvatelé, po předložení občanského průkazu, mají vstup na výstavu do konce října zdarma.

Pohostinství dříve a nyní.

Původně hospody, ojedinělé se začaly již kdysi dávno množit a také třídit – kvalitativně. Takže postupem času vznikly hostince, knajpy, restauranty, hotely, motoresty ale taky bufety či bistra a na horách pak chaty a boudy. Jo, a ještě kavárny, ve městech – ona taková „Kavárna na hlavní třídě“ je román dnes již málo známého byt' českého autora.

Řekl bych, že všechny tyhle „občerstvovací stanice“ v době současné utrpěly újmu vinou nerozumného zákazu kouření nerozumným zákonem. Ten zákon totiž řeší, nevím proč, to co bylo již vyřešeno. Totiž, všichni víme, že platné, respektované a tudíž účinné bylo opatření dle něhož se v restauracích nekouřilo tuším, že od 11,00 do 15,00. Osobně se mě to moc netýká, ze mě by ty hospody nezbohatly, ale během roku se přece jen něco seběhne. Tak třeba – výroční hasičská schůze ve Velimce, Myslivecká pobava na Turnovské chatě, Myslivecká výroční schůze ve Žďáru, zájezdy seniorů obce Kořenov dvakrát do roka vždy někde jinde v zemi české – ale i v Polsku jsme již byli a v řadě poslední uvedu, že každé první úterý v měsíci se my senioři obce Příchovice sejdeme v hospůdce u Bertika.

Anebo ještě toto, vraťme se ještě na chvíli k těm restaurantům, respektive k návštěvnosti jako takové. Příkladně – jedeme z města okresního, statutárního – nojo, z Jablonce. A otázka aktuální zní – kde budeme obědovat? V Jablonci, v Tanvaldě, v Růžodole či na „Šenkenhánu“? Stane se dle volby mojí paní.

A vůbec, ano zejména pak při takovém tom cestování, stane se, občas dojde k nějaké té miniudálosti, ale vždy v „duchu přátelském“. Stalo se mě osobně – zabývám se v restauraci – vlastně hotel to byl a svíčková na talíři to byla. Náhle, kde se vzal, tu se vzal, přistoupil ke mně všímavý číšník, natahuje ruku po mém talíři a prý zdovolením, vidím, že vám to nějak nevychází, hned se vrátím. A co myslíte? Vrátil se z kuchyně s doplněnou omáčkou. Anebo toto – jinde to bylo, v kraji Hradeckém. Sedíme s mojí paní v restauraci a po dobrém obědě dopíjím točené nealko pivo. Po chvíli se u nás zastavil osobně šéf podniku s dotazem máme-li objednáno, případně jaké že máme přání. Potěšen tou péčí sděluji, že jsme již po obědě a máme zapláceno. Šéf je holt šéf, kšeft je kšeft a péče o zákazníka neskonala. Čili, on na to – tak to mne těší, ale dovolíte-li, vidím, že oba potřebujete kávu. Vím přece, že dlouhá cesta je před vámi. Járku – chcete naznačit, že máte pro mne turka a pro mojí paní kapučíno? Zajisté pane- a po chvíli donesl obojí, osobně, pan šéf.

Inu, věřte moji milí – ostatně mám ta to, že podobně dobré zkušenosti máte taky!

Totiž, ano, podobně jako my hosté máme roztříděné ty občerstvovací stanice na dobré a méně dobré, oni nás znají též. Tenkrát jsme jeli z kraje po hradecké silnici, již v podvečer to bylo, povídám adresně mojí paní. Řekni kde chceš večeřet – za chvíli v Konecchlumí, v Pace či v Jilemnici? Zvolila tu první štaci, však jsme tam v jedenáct hodin obědvali. Při výběru a objednávkce večeře, jelikož tam byla jiná obsluha jak v poledne, hlásí Oldřiška- jen tak mimochodem aby řeč nestála – my jsme tady dnes už jednou byli. Obsluhující číšník s úsměvem a pochopením odvěti – my to víme a těší nás to. Objasnili jsme to faktum poté Oldřišce- no, víš, asi tu je v té odpolední směně někdo, kdo má v paměti, že při našem příjezdu před polednem jsem halasně, hrdě všem oznamoval, že jsme přijeli z hor Jizerských ještě ze sněhu.

A nebo poslyšte – příhoda z hotelu v naší aglomeraci. Sedli jsme ke stolu, asi čtyři nebo pět nás bylo a po chvíli jsme sdělovali číšníkovi svá přání, své představy o obědu a pitivu, každý

něco jiného. Naslouchal nám, pan číšník, s úsměvem, pokyvoval hlavou a k tomu ono známé „ano, ovšem, zajisté“. V té chvíli, asi jsem se cítil zodpovědný za spokojenost naší družiny, tak povídám tomu ochotnému číšníkovi – pane, když dovolíte, vy si nic nepíšete, jen om se vším souhlasíte? No, nepíšu, ale já něco přinesu, spolehněte se. Přinesl, bezchybně, všem – inu mistr ve svém oboru.

Sakrblé, nemám to lehké – no teď mám na mysli tu moji rádoby činorodou tvorbu, psaní, někdy prej taky čmárání to je. Občas mne od toho zrazuje moje paní, že prý si hraju s ohněm a není sama, jsou na mě dvě. Totiž, ta druhá, to je naše sladké břemeno, fenče říkám já – čivava EMA EMIČKA. Ona toho moc nenamluví ale pro toho kdo rozumí psí řeči je to dostatečně důrazné. Nechej toho a pojď si hrát se mnou. A jedeme – míček, kachnička, prasátko a co já vím ještě – jenom tolik vím a panička se diví, občas i po kolenou lezu, v zápalu hry, snad osmkrát denně. Inu – sladké břemeno. S úsměvem ve tváři mne napadá – já vím, to už je snad trochu extrém, že ten obecně známý hrůzný pojem „ponorková nemoc“ je pro nás dva díky tomuhle zvířátku řeč neznámá!

Takže, jedeme dál – stane se tak dvakrát, možná že i třikrát do roka, poobědváme někde jinde, sami, nebo s někým. Taky se stalo, v podvečer na zahradě, na lavičce se táží mé paní. Co plánuješ na zítřek k obědu? Ani nevím, ona na to. Jářku, to je dobře, ale ber to tak jako že už teď víš, že zítra budeme obědvat támhle na té drahokamové hoře naproti. Kozákov – už zase, no dobře, ale nebudeš se tam zase předvádět těmi svými průpovídkami. Nikdo není zvědavý na to tvé „přijeli jsme k vám z protějšího kopce, říká vám něco Štěpánka?“. Mýlíš se, nikdo na to není zvědavý. Opak je pravdou, lidi jsou zvědaví a kdybych mlčel, tak by nás neměli v paměti. Já vím, jsem trošku moc známý těmi mými průpovídkami ve společnosti takové i makové, ale co, hájím se, já si to můžu dovolit, protože jsem jenom řadový občan, nikoliv významný politik. Ale stane se, ne že ne, občas, setkám se s odezvou. Třebas tehdy – nesla mně to mí jedno pivo sličná servírka, беру ho od ní a halasím „i smrt je sladká z ruky milované“ – a ona na to, či vlastně k tomu, dovětila – „rytíř Des Grieux“, znám !

Přiznám se, zůstal jsem na chvílku paf, ale jen na chvíličku a v zápětí zachraňuji své renomé. Trošku, vlastně jen trošičku jste mě vzala vítr z plachet, ale беру to – prostě jste jednička. Kamera chválí, tenhle bumerang se vám povedl krásná dámo.

F I Ř T Í K Josef

*Úsměv je levnější než elektřina
a přitom dává více světla.*

SBĚR NEBEZPEČNÝCH SLOŽEK KOMUNÁLNÍHO ODPADU

sobota - 6. října 2018

Vážení občané,

Váš městský/obecní/ úřad ve spolupráci se Severočeskými komunálními službami s.r.o. pořádají sběr nebezpečných složek komunálního odpadu.

Sběr bude prováděn ambulantním způsobem, tj. pojízdnou sběrnou, která bude přistavena podle časového rozpisu na předem označeném stanovišti (viz níže). Odpady budou přebírány kvalifikovanými pracovníky naší společnosti.

Přijímány budou následující druhy odpadů :

- * Obaly obsahující zbytky nebezpečných látek, vč. olejových filtrů
- * Oleje a tuky
- * Absorpční činidla (znečištěný textilní materiál)
- * Barvy, lepidla, pryskyřice
- * Rozpouštědla
- * Kyseliny
- * Zásady
- * Nepoužitá léčiva (léky)
- * Pesticidy (hnojiva)
- * Akumulátory, baterie, články a zářivky

POZOR!!!! Vše musí být řádně označeno v uzavřených obalech a objemu a množství odpovídající provozu běžné domácnosti.

Nebude přijímáno následující :

* Elektro

* Stavební odpad, vč. eternitu, azbestu, asfaltu, omítek, lepidel, směsí apod.

* Nebezpečné odpady vznikající při podnikatelské činnosti

Způsob přebírání odpadů :

1. Sběr bude probíhat za přítomnosti zástupce městského/obecního úřadu a pod jeho dohledem.
2. Odpady budou předávány osobně občany nebo zástupcem obce pracovníkům zajišťujícím sběr.
3. Odpad, který nebude předán přímo občany nebo zástupcem obce a bude na stanoviště umístěn před příjezdem mobilní sběrnou nebo po jejím odjezdu nebude odvezen.

Další informace poskytne Váš městský/obecní/ úřad nebo přímo pracovníci Severočeských komunálních služeb s.r.o. na tel. čísle 493645111

Kořenov	Kořenov	12,30	12,40	u závodu Cutisin
Kořenov	Polubný	12,45	12,55	parkoviště (u nádraží)
Kořenov	Horní Polubný	13,00	13,10	parkoviště naproti býv. rest. Slavie
Kořenov	Horní Kořenov	13,15	13,25	autobus. zastávka (OÚ - zelenina)
Kořenov	Přichovice	13,30	13,45	parkoviště (u kravína)
Kořenov	Rejdice	13,50	14,00	na odst. ploše před penz.Pašerák

NEJSTARŠÍ TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ HRAČKY V ČESKÉ REPUBLICĚ SLAVÍ 110 LET EXISTENCE

Když zakladatel firmy Johann Schowanek z Pasek nad Jizerou začínal v roce 1906 stavět továrnu, netušil, že jeho výroba přežije ze všech jeho konkurentů nejdéle. Od roku 1908 firma přežila všechna těžká období a pod značkami Schowanek, TOFA a DETOA funguje dodnes.

Na počátku se zde vyráběly textilní cívky, soustružené zboží, dřevěné perličky (korálky), následovaly hračky a také pianinové a klavírové mechaniky pro hradecký PETROF. V dobách II. světové války se sortiment zcela změnil a brány továrny opouštěly letecké kulometry, přídavné nádrže pro letadla, modely lodí, letadel, tanků a ponorek.

Firma přežila ve své 110leté historii rozpad Rakouska-Uherska, I. a II. světovou válku, znárodnění v roce 1945 i privatizaci v roce 1993. DETOA stojí stále v Jiřetíně, uprostřed Jizerských hor.

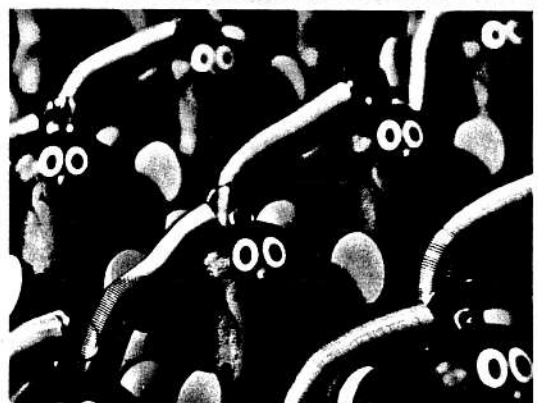
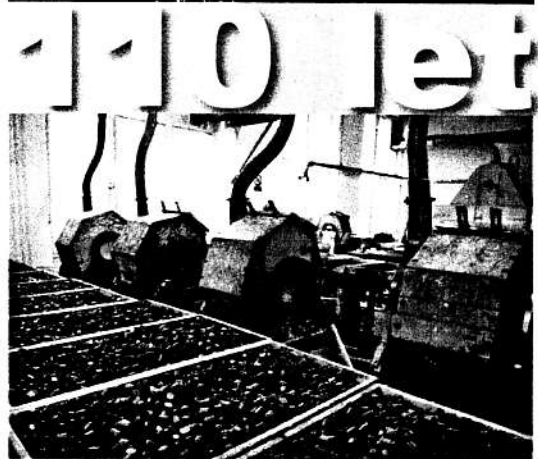
Nejtěžší bylo pro továrnu privatizační období 1991-1993. V té době v Československu zanikly stovky tradičních továren s úctyhodnou historií. TOFA Albrechtice měla v době privatizace více než 500 lidí a nebyla v dobré kondici. Navíc se zcela rozpadly trhy a tradiční obchodní vazby. Prostě vše bylo jinak a nic neplatilo.

Vzpomeňme na osudy firem z okolí – SEBA Tanvald, KOLORA Semily, TOFA Semily, LIAZ Jablonec nebo TECHNOLEN Lomnice n. Popelkou.

Současný ředitel Jaroslav Zeman ve firmě pracuje od roku 1984. Od privatizace v roce 1993 ji vede. Dlouhá léta DETOA splácela úvěry. Nyní konečně modernizuje a opravuje výrobní areál. Sortiment zůstává obdobný, převládá výroba hraček, her, dřevěných korálů a vše doplňuje výroba pianinových a klavírových mechanik. Výroba se nedá zautomatizovat, převládá tradiční ruční práce. Je to klasické řemeslo, které pochází od našich předků z Podkrkonoší a Jizerských hor.

Továrnu lze navštívit a na vlastní oči se podívat, jakým procesem musí projít každý výrobek, který poté putuje do různých částí světa.

DETOA Albrechtice s.r.o., Jiřetín pod Bukovou 6,
468 43 Albrechtice v Jizerských horách
Tel.: +420 721 843 020, e-mail: exkurze@detoa.cz
www.detoa.cz   www.muzeumvyrobyhracek.cz

Ani rohlík na krámě

není věc snadná, samozřejmá, a obdobně je tomu třeba i s tiskem. Ono se řekne článek do zpravodaje – není ten, kdo by se zavděčil lidem všem. Podmínkou je v daném případě výborná, trpělivá „přepisovatelka“, mých rukopisů referentka obecního úřadu, ovšem. A dále, nešlo by to – tj. ten článek, ať už je to povídka, úvaha či pokus o reportáž – bez pochopení až schovívavosti šéfredaktora. Tak to jak známo jest je pan Standa Pelc.

Ty články povšechně, jejich tvorba probíhá asi takto. Rukopis předám na obecní úřad, odtud se mi to vrátí přepsané na počítači k nahlédnutí. To prosím z důvodů možných překlepů či chybičky ve slovosledu. Není jich mnoho, jenom občas se ten „šotek“ vyskytne.

Ale nemyslete, i jiný problém se může vyskytnout – a stalo se. Výtka na adresu šéfredaktora to byla – ze zahraničí. Inu, svět je malý. Tak prosím, ten jinak určitě dobrý čtenář nám vytkl použitý výraz v běžné mluvě. Všechna čest tomu čtenáři z dále – přijal omluvu, vlastně vysvětlení to bylo asi v tom smyslu, ovšem po pravdě, že ten málo libý použitý výraz byl a je součástí našeho žargonu!

Malinko odbočím a to zpět do minulosti – začalo to snad již ve škole základní. Měli jsme tenkrát na češtinu vynikajícího pana učitele. Nedá mě to a musím dodat, upřesnit, že měl ve své náplni též hudební výchovu. No co, tradovalo se o něm v tom dobrém slova smyslu, že je to náš Vysoko Veselský „Kmoch“. Však taky tehda – ve druhé světové válce to bylo, jsme vyhráli v rámci okresu snad všechny soutěže ve sborovém zpěvu. A zlatým hřebem programu pak byla opereta R. Piskáčka „Perle panny Serafinky“ – tu ovšem nacvičil s místními ochotníky. Ale promiňte, vrátím se zpět, tj. k výuce toho předmětu základního, řekl bych – jazyka českého. Nedílnou součástí byly i časté slohové práce, které již tenkrát na té „základce“ se staly mojí „silnou zbraní.“

Ale znáte to moji milí, to faktum, že život jde dál. Stalo se, tedy mě osobně, ve škole v Liberci to bylo, tenkrát. Měli jsme se všichni, povinně zúčastnit divadelního představení „Bílá nemoc“. Nevím co nás to tenkrát napadlo – prostě namísto do divadla jsme asi čtyři kámoši courali po městě. Nevím jak se to provalilo – prostě příští den hned po ránu navštívil naši klasu osobně pan ředitel. Krajně rozhořčen nám vytknul naši neúčast a bez diskuze nám udělil mimořádku – slohovou práci na téma Bílá nemoc. Stalo se, proč ne. Kamarádům, méně zdatným jsem s tím trochu pomohl a s tou mojí třinácti stránkovou prací vtrhnul k nám do třídy pan ředitel – tedy opět osobně. Vyjádřil údiv, pak i obdiv a také dotaz – jak je to prý možné. Jářku – možné to je, protože dílo Karla Čapka znám, četl jsem to, je zastoupeno v mé knihovně. Totiž, měl jsem tenkrát v těch nádherných letech mého mládí takový osobní závazek, řekl bych – měsíc co měsíc přečíst minimálně jednu knížku. Bylo to takové mé malé tajemství – však taky ve veřejné knihovně jsem byl častým hostem.

Ale co, navrhuji, to jako sám sobě, teď přejdu v těch vzpomínkách o pár let dál a jsem ve fabrice – nepopírám, ve vzpomínkách se tam vracím rád.

Stalo se mě v tom původním zaměstnání ve funkci – „referent zvláštních úkolů“ jsem byl a nebo snad holka pro všechno? Někdy, jsem si tak připadal – bezpečnost práce, požární ochrana, civilní obrana, vojenská evidence, statistika, ostraha závodu, ostraha převozu finanční hotovosti a k tomu vše co čas přinesl. Kdykoliv něco přišlo, povolal mne pan ředitel rádooby „na pokec“ při kávě, ale poznal jsem již při vstupu co se děje. Zpravidla držel v ruce „kus papíru“ jen tak za růžek, štítivě a koukej se co zas přišlo. Máme jako závod zpracovat

takové či onaké opatření – ujmeš se toho, vid’? Totiž, je tu názor a požadavek celého vedení. Neodmítal jsem takové úkoly, co mám povídat – i sepsáním žaloby k okresnímu soudu mne pověřili – dost možná, že z úsporných důvodů. On holt takový právník, to palmáre..... No co, vyšlo to, soud to přijal, až jsem se tomu sám divil – takže za tu dobrotu jsem si „vysloužil“ pověření k zastoupení závodu i u toho soudu – no a vyhráli jsme to. Ovšem z té palmární úspory se ke mně nedostala ani vindra. Ale to nic, mne prostě těšil ten původně málo nadějný úspěch.

Ovšem, promiňte, polepším se a vrátím se, už zase k meritu věci. To bylo tak – přišla ke mně osobně sekretářka ředitele závodu, tenkrát, a že prý pan ředitel prosí, abych jej navštívil, neprodleně. Šel jsem tedy s ní, hnedko a dozvěděl jsem se, že z jednání pana ředitele s panem starostou města vyplynul pro mne úkol zpracovat pro „zpravodaj města“ tematický článek o naší fabrice ve stylu – historie, současnost a budoucnost čili perspektiva. Přijal jsem ten úkol, potěšen, aby ne, ješita jsem byl snad odjakživa. Historii jsem sestrojil s použitím archivních materiálů a informací pamětníků. Povídání o současnosti závodu a jeho dalším předpokládaném vývoji jsem pak dal dohromady při rozpravě s celým, tehdy šestičlenným vedením. Hotový článek jsem pak postoupil MěÚ k rukám pana starosty a měl jsem za to, že dobrá věc se podařila. Leč domnívati se, znamená....

Prostě, poměrně zanedlouho, jednoho dne odpoledne při odchodu ze závodu jsem ve vratnici postřehl, že je po mě shánka. Představil se mě celkem solidní pán s tím, že je redaktor městského zpravodaje a že by chtěl obsah článku se mnou projednat. No co, nic proti tomu, jednání může být dobré i prospěšné. Vrátili jsme se tedy zpět do mé kanceláře, posadili jsme se a jářku – povídejte. Nemůžu citovat - po těch letech, ale asi takto jsem měl být poučen člověkem věci znalým, původem z velkého města. Vyndal z aktovky složku, že složky pak můj několika stránkový článek s tím, že takhle jak jsem to dal dohromady já se noviny nepišou. Postřehl jsem, no došlo mi, že diskuze bude zbytečná. Se strojeným zájmem jsem natáhnul ruku po tom mém dílku, předal mě to a jářku – milej zlatej, vy si pletete pojmy. Tohle nejsou noviny, to je minulost, současnost a budoucnost tohoto závodu. Tak zněl také požadavek či přání pana starosty. Při tomto mém „diskusním příspěvku“ jsem s úsměvem na rtech, v klidu odemknul zásuvku mého stolu, tu složku jsem tam vložil a zamknul. Odezva, byla – no co,co,co to děláte? To přece..... Hotová věc, povídám. Věc se má tak – měl jste článek, nemáte článek. Vaše chyba pakliže jste si nevšimnul, že tam úplně dole je můj podpis coby autora a úplně na závěr pak je tam, to za správnost podpis pana ředitele. A vy by jste chtěl něco měnit? Naše názory se liší, ale shodneme se že jdeme domů – račte, já to tady zase zamknu. Hned příští den mě dal pan ředitel za pravdu – no a vyšlo to bez pana redaktora a v původním znění.

Dovětek – asi takto. Něco takového se snad, ne zcela určitě nestalo a nestane v našem „Kořenovském zpravodaji“. Že by svoboda slova? Ano, ovšem, zajisté – pro všechny, všude a vždycky – rozumí se, že při zachování zásad slušnosti a morálky.

F I Ř T Í K   Josef

„Dědeček říkával – máme lidi různé, velké, malé, chytré a ty ostatní“

Dál mě nic nenapadá, teď už je na vás řada.

Čechy krásné, Čechy mé .....

Ale ano, ovšem – nám všem je známo, že rok letošní tj. 2018 je rokem jubilejním. Sto let uplynulo – takže letopočet 1918 byl známý, ba co víc, významným se stal ten rok. Byl to rok vyproštění resp. osvobození z područí Habsburské říše – rakouské monarchie, přesněji.

Bude významná oslava významné události – na hradě, letos ! Je tu předpoklad, to beze sporu, že budou oceněni tj. vyznamenáni muži i ženy doby dnešní i minulé – in memoriam. Leč, první a největší vzpomínka a dík nás všech patří osobnosti v té věci největší a nejzáslušnější a tou je tatíček T.G. Masaryk. Byl to on, kdo měl tehdy před více jak sto lety největší zásluhu na vyproštění naší země z letitého područí. Po právu se stal prvním prezidentem první Československé republiky a myslím, že pro upřímný a vděčný lid to byl a dosud je „prezident osvoboditel“!

„Čechy krásné“ – byly, jsou a doufejme, že budou i nadále krásné. Ale jinak – věřím, že všichni známe tu krásnou píseň, ale za účelem doplnění mých znalostí jsem navštívil pana profesora Stanislava Štěpána – mnozí jej znáte. Jenom mě není zcela jasné, zda je to příchovický pražák nebo pražský příchovák. Ale už v tom mám jasno, moji milí. Tu píseň „Čechy krásné“ nám dali tehdy, tj. před lety mnohými dva čeští umělci té doby. Text napsal Václav Jaromír Pícek a hudbu složil Josef Leopold Zvonař. Píseň se od prvopočátku těšila velké oblibě a jelikož ta obliba je poplatná i době dnešní – říkáme že zlidověla. Ještě toto, k písničkám českým. Traduje se, že v oblibě T.G. Masaryka byly mimo jiné písně „Ach synku synku, oral-li si...“ a „Teče voda teče...“ Napadá mne – no ano, je to snad ironie osudu, ale o tu orbu i o tu vodu bychom v době dnešní, to tedy zejména, měli pečovat víc a líp!

Ale vraťme se k historii naší země. Byli tu Habsburkové -300 let a posledním článkem tohoto řetězu byla císařovna Marie Terezie a její rod. Byla to ctnostná, hrdá a sebejistá žena té doby. Přezdívalo se jí taky „Velká matka“ Rakouska – snad proto, že porodila 16 dětí a panovala 40 let. Na jaře roku 1743 pak byla v Praze korunována za českou královnu. Přičinila se mimo jiné o povinnou vojenskou službu, o povinné školství pro všechny vrstvy obyvatel, o poštovní úřady v režii státu čili služba lidu, zasadila se též nebo snad zejména o povinné rezervy obilnin a v řadě snad poslední, ale to už ve spolupráci se synem Josefem II. postupně, nikoli naráz zrušili do té doby povinnou robotu „na panském“.

Ten její syn – císař František Josef I. , je mě o něm známo mimo jiné faktum, se kterým mne seznámil osobně pan starosta města Vysoké Veselí – mé rodné město – při účasti na oslavě stého výročí „povýšení na město“. Stalo se tak dne 5.5.1908 a oslava stého výročí se tudíž konala v květnu 2008. Tedy seznámil mne tehdy – už deset let uplynulo – s dekretem o povýšení na město, který tehdy před sto lety vlastnoručně na místě samém, tedy osobně podepsal a t o č e s k y František Josef I. V době tehdejší to bylo nepochybně úctyhodné faktum a musím říct, že dnešní pan starosta si ten dekret, ten český podpis velmi považuje, čili je na naň hrdý a střeží jej jako oko v hlavě.

Mám takový pocit, že všechna ta šlechta v dobách dávných nebyla srovnatelná nebo snad z „jednoho pytle“ s Čachtickou paní. To máme - podobně do naší generace „lilí nauku“ o zlých fabrikantech. Ne všichni byli zlí. Však taky to už bylo za naší, resp. první, Masarykovy republiky. Ne všichni byli zlí, vlastně nebyli zlí vůbec. Oni byli nároční a přísní. Jinak by totiž nemohli oponovat příkladně celosvětové krizi v letech třicátých. Ostatně, přečtěte si „Paměti Tanvaldska“ moji milí. Jo, a dalším stěžejním vzorem pak byli a jsou dosud Baťové.

A nebo ještě toto, nedá mi to a považuji za vhodné dovětit, že jsem deset let spolupracoval s bývalým „Baťovákem“. Pracoval u nás v porcelánce v zařazení „dispečer výroby“ – a slo to jedna báseň, ta výroba u nás. Ještě jedna pikaterie ze spolupráce s Bohoušem mne napadá. Stalo se, asi to nesla doba – vyrukovalo na nás podnikové ředitelství, s doporučením studia cizí řeči. K výběru byla ruština či němčina. Osobně jsem se rozhodl pro němčinu no a Bohouš projevil zájem o španělštinu??? Vysvětlení bylo logické – když jsem to studoval u Bati, tak bych si to celkem rád zopakoval. Nekonalo se – jednoho lektora na jednoho žáka??!

A nebo ještě toto – ředitel závodu, podniku, úřadu atp! Zažil jsem jich, těch ředitelů v našem závodě v průběhu 45 let celkem 6, počítám-li dobře. Každý z nich byl jiný. Jeden byl strojař, pak ještě strojař, keramici byli taky dva a ekonomy jsme měli taky dva. Žádný z nich se nezavděčil všem. Ale musím říct – nebyli zlí. Jenom nároční byli – vždyť zodpovídali za všechno a za všechny!

Ale už jsem zase odbočil od původního tématu a to hodně, konstatuji. Omlouvám se a „vrátím se na plac“.

Určitě jste si všimli moji milí té shody osmiček v naší zemi či v našem státě, chcete-li. Tak byl to prvořadě ten rok 1918 – založení či ustavení tzv. první – Masarykovy republiky. O dvacet let později tj. 1938 jsme na šest let přišli o samostatnost a přejmenovali nás na Protektorát Čechy a Morava. Přežili jsme tu druhou světovou válku, ovšem další změnu života přinesl rok 1948 – tzv. „Vítězný únor“. A dalších 40 let diktatury bylo zajištěno a to prosím ještě, jaksí navíc se „zpestřením“ roku 1968. No pak byl zasejc dlouho jakýs takýs klid, ovšem v roce 88 se rádobý poklidná hladina začala čerit a stalo se, že rok na to, tedy 89 vše vyřešila celým světem obdivovaná „sametová revoluce“. A jde to dál! A je to dobře- až na tu politickou sféru. Měli by se dohodnout hošani a řešit by měli vše nikoli v zájmu strany alébrž v zájmu lidu!

Když o tom všem tak přemýšlím, mám dojem že T.G.M coby prezident osvoboditel byl nejenom praktik ale též nebo snad především teoretik s reálnou představou pro budoucnost –

- Láska ukazuje člověku cíl jeho života. Rozum pak ukazuje prostředky jak jej uskutečnit.
- Demokracie, ta pravá – spočívá v mravnosti!
- Má-li naše demokracie své nedostatky, musíme překonávat ty nedostatky, nikoliv překonávat demokracii!

F I Ř T Í K Josef

*Člověk je schopen přežít
jakékoliv jak,
když ví proč!*

(Viktor E. Fank)

Čas oponou trhnu a změnil svět – v minulosti lidského žití a bytí mnohokrát!

Ale to nic, moji milí, to jenom ty myšlenkové pochody snad každého z nás bývají různé, někdy i úsměvné. Totiž, napadlo mne, že k takovému tomu pohybu opony by mohlo dojít letos na podzim – ale nemuselo! No jo, dnes, koukám, máme třetího února, čas letí, přehoupne se jaro, léto a budeme mít komunální volby – v říjnu, tuším.

Tak nevím – jsem na to sám a nebo máte taky takový pocit jako že to zní moc oficiálně, úředně, napjatě?! Komunální volby – my lidé na vesnici, pardon, občané integrované obce to vnímáme poněkud jinak. Totiž, naší nespornou výhodou je fakt, že se jako spoluobčané známe a svůj volební hlas dáme tomu kdo má již zkušenosti z „předchozího kola“ a nebo předpoklad jako „novic“ pro práci ve prospěch občanů a obce jako takové.

Věřte nebo ne, ale klidně věřte, čistě náhodou při zpracovávání tohoto tématu nám na televizi naběhl Anton Špelec ostrostřelec. No, to je přece mistrovsky zpracovaný obraz malichernosti člověka, který pasuje mnohdy i na lidi dnešní doby. Rozdíl je snad jenom v tom dřívějším „daj-li mi medaili.....“ a nebo dnešním „dejte mě telefon a budu vládnout“! To je prý „droga zvaná funkce“.

Tak takhle by přátelé rozhodně neměl vypadat přístup občana ať už ke kandidatuře či k volební urně.

Je třeba nad kandidátkou se zamyslet, porovnat ji se stávajícím zastupitelstvem, ale ne zaujatě nýbrž objektivně- porovnat klady a zápory tj. udělali – neudělali.

Zkusme zamyslet se na stavem věci. První co snad každého z nás napadne je ono známé blesku rychle řečené „Lišky tu dávají dobrou noc“. Ovšem při objektivní úvaze, přiznejme si – Jde to!

Tak třeba spojení se světem máme – autobus, vlak i televizní signál. Obslužnost, snad víc jak základní tu taky je – O.Ú. , škola, školka, poštovní úřad, veřejné osvětlení, vodovodní i kanalizační síť včetně ČOV, půjčovny lyží a kol, hřiště, údržba silnic a cest v létě i v zimě, restauranty a chybí snad jenom knihovna. Nepřehlédnutelné jsou i aktivity ve prospěch turistického ruchu. Významným přínosem, to ve prospěch či k zušlechtnění přírody je pak chovatelská činnost Farmy Příchovice.

A ještě něco – to nejlepší na konec, říká se a v daném případě právem! Totiž, zárukou požární a vůbec protiživelní bezpečnosti v obci jsou hasiči čili SDH Příchovice a Horní Polubný, kteří pracují v součinnosti s O.Ú. a mimo ty shora uvedené aktivity se podílejí i na kulturním či společenském vyžití v obci.

Myslím, shrnu to, není toho málo a možná jsem i na něco zapomněl, nerad – a ty lišky? Jo, běhají po lese – až čtyřicet kilometrů za noc udělají, ale dobrou noc u nás nedávají!

F I Ř T Í K   Josef

„Zlatá bula sicilská“

*Je památná listina z roku 1212 od níž odvozovali své postavení
a svou moc čeští králové.*

O loveckých nezdarech

Taková obyčejná členská schůze to byla – myslivecká. V lednu- takže se tam „rozdávala“ práce na náš v pořadí šedesátý, tedy již tradiční myslivecký ples. Byl to vlastně stěžejní bod programu. Taky nám byl tlumočen „pozdrav z okresu“. Nevím, bylo-li to povolení či pokyn k odstřelu černé zvěře ve všech fázích vývoje. Je to prý součást prevence proti africkému moru. Budiž, věc je to vážná. Ale divočáci u nás toho času bohudíky nejsou, takže jsme se ve volné diskuzi vrátili k pro nás atraktivnímu tématu a sice k lovu vysoké, tj. jelení zvěře . naháňkou. A zase – sklouzli jsme ve vzpomínkách k tomuto způsobu lovu. Dnes je to úsměvné, ale tenkrát.....

Obstoupili jsme leč v balvanovitém terénu nad Kempem. Sněhu bylo snad po kolena, postupně houkly asi tři rány ale šly jaksi mimo a zvěř nám z leče odešla. No, když se nestalo nic horšího, budiž. Ono totiž, takový hon v mrazu, za pochodu, zvěř taky v pohybu a střelba z volné ruky – prostě, může se to stát. Takže klídek, to ano, ale ten pominul, když po lajně vešla ve známost hláška, že nám chybí Lád'a. To byl tedy průšvih. Padly tu přece ty tři rány – hledali jsme, volali ale nebyl k nalezení ten chlap i kdybychom ty žulové balvany převraceli. Když jsme byli už k nevíře unaveni i promrzlí, dal myslivecký hospodář ve funkci vedoucího honu pokyn k odpočinku. Sejdeme se dole v Kempu a poradíme se. Dobré rozhodnutí to bylo. Vedl nás, hospodář. Vzal za kliku toho šenku a zůstal štajf s rukou na klice. Zůstali jsme stát za ním a nakukovali jsme přes jeho rameno – co že se to jako děje či neděje. A bylo na co koukat. U stolu, potažmo u sklenice s bílou čepicí tam seděl a s úsměvem jemu vlastním nás vítal hledaný Lád'a.

Uzavřu tohle povídání, tu vzpomínku, stručně. Byli jsme rádi, to jo, ale padlo i pár nevrlych poznámek ale bylo i důvodné pokárání ve věci svévolného opuštění družiny.

****

Historie se ráda opakuje –

- já vím, touhle průpovídkou se nějak často oháním, ale posuďte sami, moji milí. Bylo to tak a nejinak.

Dělali jsme tenkrát hon na drobnou zvěř – bažant, zajíc. Obstoupili jsme leč kolem Zvonice. To je vlastně to návrší nad zubačkou, nad Lesní chatou, přes Bavorák až k Polubenské silnici. Lov to byl tenkrát na naše poměry slušný, na výřadu leželo pár kousků – prostě pohoda. Příjemně unaveni jsme se těšili na poslední bodík programu a sice na zadaný společný oběd na Pardubické chatě. Už jsme se řadili na ten pochod a tu jsme zjistili, že nám chybí Toník. Následně se konalo volání, dohadování, kdo kdy a kde jej viděl naposledy. Shodli jsme se na domněnce, že asi šel domů. Houbeles – čekal na nás u piva na Pardubické.

S úsměvem halasil – „hošani, čekám na vás, že už jdete!!“

Úsměv neúsměv, přísně se vyšetřovalo to svévolné chování a světe div se, to vysvětlení bylo úsměvné. Při obstoupení leče měl čistě náhodou post při silnici a stalo se, že řidička kolem jedoucího auta mu nabídla svezení v domnění, že stopuje. No a na banální otázku „kam to bude?“, Toníka napadlo že na Pardubickou! A jak že to celé dopadlo? No jak, normálka, spravila to runda!

F I Ř T Í K Josef

„Dnes žádný úlovek?“

Nic se neděje, protože lov je často cennější a zábavnější než trofej“

UPOZORNĚNÍ – na Obecním úřadě Kořenov jsou zdarma pro občany platící místní poplatek za odpad k dispozici pytle na tříděný odpad : PET Lahve, plasty z domácností, nápojové kartony, plechovky a nově i textil. Žádáme všechny, kteří tyto pytle využívají, aby do nich dávali pouze odpad, který tam patří. Zavázané pytle odkládejte na stanoviště k tomu určená (místa kde se vyskytují barevné nádoby na tříděný odpad a klece na pytle).

Cena pytlů na TKO s logem svozové firmy Marius Pedersen s.r.o. :

110 litrů : 59,-Kč

60 litrů : 31,-Kč

Možnost třídění odpad v naší obci :

Pytlový sběr: pet lahve, nápojové kartony, plasty z domácností, kovy, textil.

Nádoby na tříděný odpad :

Pet lahve, sklo, papír , textil

(u odevzdávání odpadu do nádob na papír žádáme všechny, aby papírové krabice sešlapávali, více se nám toho vejde) ☺.

Pokud má někdo větší množství kartonových krabic apod., prosím, zda-li bylo možné kartony složit a odvézt přímo do základní školy, jelikož se nám stává, že nádoba je v pátek vyvezena a v pondělí opět přeplněná těmito objemnými kartony.

Opět žádáme , aby jste neparkovali svá vozidla před nádobou na tříděný odpad.

ŽÁDÁME všechny obyvatele, aby nádoby na tuhý komunální odpad přistavovali vždy v úterý večer (před svozovým dnem) – firma má dva různé svozy – ranní a odpolední.

V nádobách nesmí být stavební suť, horký nebo mírně vlažný popel – tyto nádoby nebudou vyvezeny !!!!

Sběr starého papíru a Pet lahví v základní škole Kořenov opět funguje ☺

PŘIPOMÍNÁME povinnost hlásit změny týkající se okolností, které mají vliv na výši poplatku za odpad : přihlášení k trvalému pobytu, změna trvalého pobytu, změna ve vlastnictví stavby. *Nebude-li OÚ oznámeno, že se okolnosti podstatně ke vzniku poplatkové povinnosti změnilo, bude postupováno dle daňového řádu.*

Při změně trvalého pobytu z naší obce je třeba vrátit nádobu na odpad na obecní úřad !!!!

Poplatek za komunální odpad - připomínáme, že splatnost druhé poloviny místního poplatku za komunální uplynula 15.8.2018. *Kdo nemá zapláceno, uhradte co nejdříve, ušetříte si tím zbytečné problémy s vymáháním nedoplatku.*

Jak jste si mnozí mohli všimnout zásadní změny při sběru nebezpečných složek odpadů, již nám svozová firma neodebírá elektrozařízení (televize, lednice, vysavače apod.). Proto je nutné, abychom se všichni naučili využívat tzv. zpětný odběr elektrozařízení, který při koupi nového spotřebiče stejně zaplatíme v ceně výrobku. Jak jsme psali v minulém čísle zpravodaje, obec uzavřela smlouvu s firmou ASEKOL na zpětný odběr elektra, kde se bude jednat ovšem jen o menší spotřebiče (budou v obci 2 ks červených kontejnerů –1. sběrné místo parkoviště u kravína Příchovice a 2. sběrné místo v Martinském údolí , proto tímto žádáme všechny, aby u výměny lednic a televizí využívali služby z poplatku za zpětný odběr (i když Vám poveze nový spotřebič např. přepravní služba PPL, GEIS apod.), jen je potřeba u objednání nového spotřebiče uvést, že chcete starý spotřebič odvézt). Bohužel červené kontejnery dle nejčerstvějších informací přistaví během měsíce listopadu, což sice není ideální, ale budeme doufat, smlouva je již podepsaná od března.

Dne 6.10.2018 bude proveden firmou SKS Marius Pedersen s.r.o. svoz nebezpečných složek odpadu, leták uvnitř zpravodaje. Tato firma nebude již, tak jak tomu bylo při jarním svozu odebírat televize, lednice, elektro odpad. Tento svoz pojedeme s nimi naposledy, pokud někdo přijde s výše uvedeným, tak to obec vezme, ale při dalším jarním svozu již tato možnost nebude, proto jak je výše uvedeno budeme požadovat, aby lidé využívali zpětný odběr elektro.

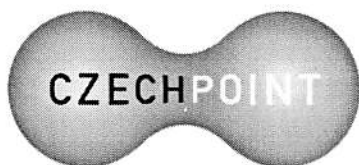
Dále oznamujeme, že v letošním roce neproběhne tzv. podzimní úklid, kdy jezdil pan Havlík s kontejnery po obci. Pan Havlík skončil s činností a proto budeme hledat náhradní řešení .

Veškeré informace týkající se odpadového hospodářství Vám podá p. Čermáková, tel. 483399035, mob.608539426
e-mail: cermakova.evidence@seznam.cz

INFORMACE OÚ

Poslední úkony vidimace a legalizace, výpisy z Czech Pointu jsou prováděny 30 minut před koncem pracovní doby OÚ Kořenov

V případě problému s příjmem TKR (televizní kabelová rozvod) a poruch veřejného osvětlení volejte :

p. Doležal : 777 714 414

.....
MUDr. Soukup Jiří

Zdravotní středisko Kořenov:

tel. 736 447 496

zdravotní středisko Harrachov :

tel. 734 558 247

.....
Pobočka České pošty v budově Obecního úřadu Kořenov

(vchod z parkoviště) – provozní doba :

pondělí - pátek

9,00 – 11,00   14,30 – 16,30 hodin

tel: 483 399 129

.....
Cena vodného a stočného pro Obec Kořenov od 1.1.2018 do 31.12.2018 , schválena usnesením č.: 138/17

Vodné 23,- Kč/ 1 m3 vč. DPH

Stočné 39,- Kč/ 1 m3 vč. DPH

Na odboru výstavby na obecním úřadě dochází opět ke změnám. Do odvolání bude odbor výstavby přístupný pouze :

Pondělí   7.00 - 11.00 hodin

Středa   7.00 – 11.00 hodin

e-mail: vystavba@korenov.cz

Redakce Kořenovského zpravodaje přeje všem čtenářům krásný podzim .

Vydává Obecní úřad Kořenov

Září 2018

Šéfredaktor : Pelc Stanislav

MK ČR A 10456